

ԸՆՏՐԿԵՑ «ՀԱՎԱՍԱՐՆԵՐԻՑ ԱՌԱՋԻՆԸ»

Արդյոք սա փոխհատուցում էր Ռադիկ Մարտիրոսյանին՝ ԵԴԴ խորհրդի նախագահ շքանշանով դիմաց. ակադեմիկոսները միաբերան ժողովում են, որ ոչինչ կանխորոշված չէր:

Երբև ԳԱԱ 79 ակադեմիկոսներից ու թղթակից անդամներից 46-ը իրենց ձայնը տվեցին ԳԱԱ Ռադիկ Ֆիզիկայի և էլեկտրոնիկայի ինստիտուտի տնօրեն, ակադեմիկոս Ռադիկ Մարտիրոսյանին, ինչը բավարարել էր վերջինիս՝ ԳԱԱ նախագահի պաշտոնը ստանալու համար: Թեկնածուների շարքում էին նաև 2-ը՝ ԳԱԱ ակադեմիկոս-քարտուղար Էդուարդ Դաշաբազյանը և ԳԱԱ Սեյանիկայի ինստիտուտի տնօրեն, ակադեմիկոս Լեւոն Երզրումյանը:

Քանի որ ամեն մեկն իրավունք ուներ ձայն տալու մեկից ավելի թեկնածուների, սղասվում էր, որ 3 թեկնածուների դարազայում գործը մեկ փուլով զլուխ չէր գա: Անկախ ամեն ինչ սղասվածից հետո անցավ:

Լալայի փակ դրների հետևանքով արագացվեցին թեկնածուները և ցանկացողները ելույթներ ունեցան: Թեկնածուները, ըստ ելույթի, մրադարձվեցին հարյուր շեքն անտ, այլ սահմանափակվել են ընդհանուր կարծիքներով՝ այս կամ այն հարցի շուրջ: Մեր տեղեկություններով, ակադեմիկոս Աճրի Լեռնիսյանը կարծիք է հայտնում, որ Էդուարդ Դաշաբազյանը ակադեմիայի ղեկին մոտ կանգնած մարդ է, հետևաբար՝ գրեթե հավասարապես մեղավոր է այն կանոնադրական խախտումների և այլ շահաշահումների համար, որ երկը են Ֆառից Սարգսյանի օրոք: Որ ԳԱԱ արագա նախագահին ակադեմիայի ղեկին մոտ մարդ չլուծեք է լինի, իսկ մոտ՝ Էդուարդ Դաշաբազյանը է: Դրանից հետո էր, Դաշաբազյանի վարկարկելը ելույթ է ունեցել ակադեմիկոս Լազարյան Թովմասյանը՝ կասկածի տակ առնելով նրա գիտական գործունեությունը: Աճրի Լեռնիսյանը դա թույլ չի տվել՝ աստեղծվել Թովմասյանին և շեշտելով, որ իր առարկությունները բոլորովին այլ հարկություններ են և որ էր, Դաշաբազյանը մեծ փաստակ ունի գիտության աստարեզում:

Ակադեմիկոս Ռաֆայել Դաշաբազյանը թվարկությունից առաջ բավական հուզված էր. «Շատ տագնապալից փնտրում են, չգիտեն ինչու են կիցի, կանցի՞ր՝ ի՞նչ ցանկացի թեկնածու, թե՛ ոչ»: Լա իր նախորդարած թեկնածուի անունը ասել մերժեց, ասկայն հետագա խոսքից դուրս դարձավ. «Երեքն էլ

հակված են բարեփոխումների, գերեցիկ բաներ կարող են խոսել, բայց ինչու են դա կիրառվում: Եթե են խոսում են Լեւոն Երզրումյանի մասին, են գիտեն, որ նրա քաղաքացիական կեցվածքն ի՞նչ դուր է գալիս, նա բարձրամայն բողոքում է այն օրինակատուների դեմ, որ տեղի են ունենում մեր հասարակական կյանքում, կարծում են՝ նա բավականաչափ համարձակություն կունենա մաշտոտանելու ակադեմիայի իրավունքները վերցնել ատյաններում»: Ի դեռ, Լեւոն Երզրումյանը որոշ առումներով համարվում էր ընդդիմադիր թեկնածու: Այս իմաստով ինչու են երևա համատուր իր շահերը թվարկությունից առաջ. «Ես ընդդիմադիր չեմ, ես մտավորական եմ, որն ունի իր կարծիքը: Եվ իմ կարծիքները են միշտ ասել են հստակ, և ասույթս այդ կարծիքները ոչ որ չի հերքել: Ակադեմիկոսները, կարծում են, կզմահատեն ինձ»: Լ. Երզրումյանը թվարկություն արդյունքում տեսել էր 35 կողմ և 35 դեմ ձայն, և ընտրություններից հետո արձանագրեց. «Ընտրվեց արձանագրությունից մեկը, և վատ իմաստով կասկած չունեն»: Եր. Դաշաբազյանի կարծիքով, ընտրվեց հավասարեցիկ առաջինը:

Ֆառից Սարգսյանը բոլոր թեկնածուներին էլ հավասար էր գնահատում, և դեռ ընտրություններից առաջ ցանկանում էր, որ միայն թեկնածուները ընտրվեն. «Բոլորին էլ հարգում եմ, հավանում եմ, ամենակարևորը՝ որ ընտրվի»: Ընտրություններին նախորդող օրերին լուրեր էին լսվում, որ թեկնածուներից մեկը 3 հազարապես դուրսի չափով ընտրակաշար է քաշում: «Կասկածներից ընտրողներից: Ռադիկ Մարտիրոսյանն այս մասին ասաց. «Ի՞նչ չունեն, որ տան»: Լեւոն Երզրումյանի կարծիքով, ակադեմիան

Ռ. Մարտիրոսյանը խոստանում է աշխատել թափանցիկ:

այն ոլորտը չէ, որ նման քան արվի. «Ակադեմիկոսն այն մարդը չէ, որ էթե Ռոյնիսի տված լինի, այդ քանի վրա գնա, որանք ուղղակի գրա փողոցային խոսակցություններ են»:

Օրգանական քիմիայի ինստիտուտի գիտաշխատող Ամոնո Ֆուխանցյանը, որ ընդհանուր ժողովին մասնակցում էր դիտորդի կարգավիճակով, կարծում է, որ ակադեմիայի նախագահի ընտրության ժամանակ քննարկվում էր մեծ է մի քիչ այլ տեսակ լինել: «Ատերը կան վիճակի փոփոխության մասին ոչ մի խոսք չեղավ, Ռոյնիսի մեծարկեց նախկին նախագահը, որի հրաժարականը դաժանաբար կարող էր իր ու իր թեմի մի պատճառով աշխատանքով: Թեկնածուներն ընդհանրապես այդ հարցը չքննարկեցին: Այստեղ ակադեմիայում հարցեր են առաջ քաշում մարդիկ, որոնք ակադեմիայի հետ կապ չունեն, որսի մարդ են, դաստիարակություն չեն կրում»: Ա. Ֆուխանցյանը նաև կարծում

էր, որ ԳԱԱ նախագահի դերը էր ընտրեն ԳԱԱ ակադեմիկոսներն ու ընդհանրապես ԳԱԱ կոլեկտիվը, ոչ թե այլ հիմնարկներում աշխատող ակադեմիկոսները:

Ամոնո Ֆուխանցյանի կարծիքով, այստեղ մեծ ունենք դրական տեղաշարժեր՝ առաջարկելով թեկնածուների առումով: «Ֆառից Սարգսյանը գիտնական չէր, նա գիտության ղեկավարմանը մոտենում էր միայն որոշեք ադմինիստրատիվ և հրամայական, իսկ այս համակարգը թույլ է տալիս նախ կաշեկեր և տիրելու ակադեմիայի և Ֆինանսական միջոցների, և ունեցվածքին, և օգտագործել ըստ բնահամոզի: Երբևս թեկնածուների մեջ այդուհիմն չկա: Այդ մի քանից արդարև ենք: Բայց այդտեղ կա այն դարաշար իտը, որ մարդիկ այդուհիմն դաժան... դաշտոնն այնուհիմն մի որոշվեցախ է, որ երբեմն դաշտոն տալով մարդուն ճանաչում են, որ չի կարող այդ քանը չափել: Շատ քանը ի՞նչ թույլում է՝ նախ տիրողարար է արվում, ստիպում են անազնվի աշխատել վերեմերից»:

Ռ. Մարտիրոսյանը կարծում էր, որ ԳԱԱ-ն դեր է ունենալ քարեփոխումների իր սեփական ծրագիրը, որ նախագահության գործունեությունը դեր է լինի քաշարմակ թափանցիկ, որ ցանկացած աշխատակիցի դեր է իմանալ, թե նրանում ի՞նչ հարցեր են քննարկվել և ի՞նչ որոշումներ են կայացվել:

Առաջիկայում ԳԱԱ նախագահը կառավարի փոխորդակալներին, ակադեմիկոս-քարտուղարի թեկնածուներին, կանցնելով վերջիններիս ընտրությունները: Ֆառիցն՝ արդյոք էր. Դաշաբազյան կնքա՝ ակադեմիկոս-քարտուղար, ընդդիմի նախագահի դաստիարակները չգիտեն: